

Gdańsk, dnia 15 kwietnia 2019 r.

Sygn. akt D 18/19

POSTANOWIENIE

**Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku**

w składzie

Przewodniczący : Anna Lidzbarska

Członkowie : Anna Żółtańska-Figiel

Michał Grochowiecki

z udziałem protokolanta: Dominiki Wesołowskiej

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 15 kwietnia 2019 r. w Gdańsku, sprawy ze skargi [REDAKTED] na działania radcy prawnego [REDAKTED], na skutek odwołania z dnia 14 grudnia 2018 r. od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy OIRP w Gdańsku o umorzeniu dochodzenia z dnia 14 grudnia 2018 r., sygn. akt [REDAKTED] na podstawie art. 437 § 1 Kodeksu postępowania karnego, w zw. z art. 74¹ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych

postanawia

1/ uchylić zaskarżone postanowienie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy OIRP w Gdańsku o umorzeniu dochodzenia z dnia 14 grudnia 2018 r. i przekazać Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego do ponownego rozpoznania

Przewodniczący składu

/-/ Anna Lidzbarska

/-/ właściwe podpisy na oryginale

Członkowie składu

/-/ Anna Żółtańska-Figiel

/-/ Michał Grochowiecki

ZA ZGODNOŚĆ
Z ORYGINAŁEM
SPECJALISTA

[REDAKTED]

UZASADNIENIE

W dniu 19 marca 2018 r. skarżący złożył zawiadomienie na działania radcy prawnego [REDAKTURA], polegające na porównaniu go na rozprawie przed Sądem Rejonowym w [REDAKTURA] w dniu 15 marca 2018 r. do „stalinowskiego prokuratora”, „komunistycznego prokuratora” i stwierdzeniu, iż „to nie jest prokuratura z czasów PRL-u”.

W dniu 25 czerwca 2018 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych, na podstawie art. 64.ust. 1 pkt 1 i pkt 2 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r., wydał postanowienie o wszczęciu dochodzenia na działanie radcy prawnego [REDAKTURA] z uwagi na podejrzenie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego wskazanego w zawiadomieniu.

W dniu 19 lipca 2018 r. skarżący rozszerzył treść zarzutów o zachowanie radcy prawnego [REDAKTURA] na rozprawie przed Sądem Rejonowym w [REDAKTURA] z dnia 29 maja 2018 r. w tej samej sprawie, który to radca prawny wg skarżącego stwierdził, iż „obsesje seksualne strony powodowej nie są przedmiotem tego postępowania.”

W dniu 12 grudnia 2018 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku wydał postanowienie o umorzeniu dochodzenia. W uzasadnieniu wskazał, iż przyczyną umorzenia postępowania dyscyplinarnego jest przede wszystkim brak podstaw dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego w zakresie użycia przez radcę prawnego słów wskazanych przez skarżącego w treści zawiadomienia z dnia 19 marca 2018 r.

W ocenie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, radca prawny [REDAKTURA] nie przekroczył dopuszczalnej przepisami prawa wolności słowa, gdyż (w ramach obrony interesów swojego klienta) oceniał praktyki skarżącego, a nie jego osobiste przymioty. Zwroty, których niestosowność zarzuca skarżący, były skierowane do sądu, a nie do skarżącego. Stanowisko Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego jest również spójne ze stanowiskiem Sądu Rejonowego w [REDAKTURA] w sprawie, w której oddalono pozew skarżącego o naruszenie jego dóbr osobistych przez radcę prawnego [REDAKTURA].

Pismem z dnia 14 grudnia 2018 r. [REDAKTURA] złożył odwołanie od w/w postanowienia.

Postanowieniu temu zarzucił rażąco brak obiektywizmu oraz oparcie rozstrzygnięcia o niewłaściwą ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego. Skarżący wskazał, iż do obrony interesu klienta reprezentowanego przez radcę prawnego [REDAKCYJNE] [REDAKCYJNE] nie było konieczne użycie słów, które skarżący uważa za umyślne naruszenie jego dóbr osobistych. Wskazał także, że użycie sformułowania „obsesje seksualne strony powodowej” nie odpowiadają uzasadnionym potrzebom postępowania sądowego. W treści odwołania [REDAKCYJNE] [REDAKCYJNE] odniósł się także do zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz opisał poprzedzające skargę działania sądowe i prokuratorskie powołując się na okoliczności poczynszy od 2003 roku.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku zważył co następuje.

Odwołanie skarżącego [REDAKCYJNE] [REDAKCYJNE] od postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Gdańsku z dnia 12 grudnia 2018 r. w sprawie sygn. akt [REDAKCYJNE] zasługuje na uwzględnienie z uwagi na konieczność uzupełnienia postępowania o ustalenia i ewentualne postanowienia dotyczące zarzutu skarżącego przedstawionego w piśmie z dnia 19 lipca 2018 r. stanowiącego rozszerzenie zawiadomienia z dnia 19 marca 2018 r. Skarżący wskazał w w/w piśmie, iż radca prawny na rozprawie przed Sądem Rejonowym w [REDAKCYJNE] w dniu 29 maja 2018 r. oświadczył, iż *„obsesje seksualne strony powodowej nie są przedmiotem tego postępowania.”*

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zauważył, iż Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego, o ile bardzo dokładnie i szczegółowo zgromadził i przeanalizował materiał dowodowy w zakresie treści zawiadomienia złożonego przez [REDAKCYJNE] [REDAKCYJNE] w dniu 19 marca 2018 r., o tyle całkowicie pominął w swych rozważaniach treść pisma skarżącego z dnia 19 lipca 2018 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego nie podjął żadnej czynności w zakresie oceny zasadności lub braku zasadności tego zarzutu, a także nie przeprowadził pełnego postępowania dowodowego w tym zakresie, nie wykazał czy użycie zarzucanych radcy prawnemu przez skarżącego słów było uzasadnione i czy faktycznie nastąpiło. W sposób bezsprzeczny nie wyjaśnił zatem, czy radca prawny [REDAKCYJNE] [REDAKCYJNE] wypowiadając na rozprawie w dniu 29 maja 2018 r. w/w słowa, dopuścił się popełnienia przewinienia dyscyplinarnego czy też nie.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny na marginesie zauważa, (mając na uwadze zgromadzony materiał dowodowy), iż zarzut podniesiony przez skarżącego w odwołaniu z dnia

14 grudnia 2018 r. dotyczący porównania skarżącego do stalinowskiego prokuratora, komunistycznego prokuratora oraz stwierdzenie „to nie jest prokuratura z czasów PRL-u” jest nieuzasadniony, a wnioski skarżącego dotyczące popełnienia przez radcę prawnego [REDAKCYJA] [REDAKCYJA] przewinienia dyscyplinarnego są za daleko idące.

[REDAKCYJA] [REDAKCYJA] w treści swego odwołania poświęcił wiele słów na wykazanie tła wzajemnych procesowych relacji skarżącego, świadka [REDAKCYJA] [REDAKCYJA] i radcy prawnego [REDAKCYJA] [REDAKCYJA] których początki sięgają 2003 r. Okoliczności te nie mają jednak żadnego znaczenia dla niniejszej sprawy, ponieważ nie wpływają na ocenę czynów radcy prawnego. Część odwołania odnosi się bezpośrednio do zachowania [REDAKCYJA] [REDAKCYJA] i opisuje inne, wcześniejsze postępowania sądowe, podczas gdy te okoliczności nie mogły być przedmiotem zainteresowania Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego i nie mogą być badane przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny. Istotą postępowania była wyłącznie analiza słów, które radca prawny wypowiedział na rozprawach przed Sądem Rejonowym w [REDAKCYJA] i wyłącznie pod tym kątem Okręgowy Sąd Dyscyplinarny mógł analizować treść odwołania skarżącego.

Warto także zauważyć, iż Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego oparł się przede wszystkim na dowodzie bezpośrednim (o najwyższym znaczeniu) tj. protokole elektronicznym utrwalającym przebieg rozprawy w dniu 15 marca 2018 r. (brak jest analogicznego dowodu w zakresie przebiegu rozprawy w dniu 29 maja 2018 r.). Dowody w postaci zeznań świadków i stron mają w tym zakresie głównie charakter uzupełniający, gdyż ich stanowisko i wiarygodność mogą być zweryfikowane w sposób bezpośredni i precyzyjny na podstawie nagrania rozprawy. Wbrew twierdzeniom skarżącego, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego nie oparł się zatem wyłącznie na zeznaniach świadka [REDAKCYJA] [REDAKCYJA] i radcy prawnego [REDAKCYJA] [REDAKCYJA]. Zarzut naruszenia zasady obiektywizmu przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego nie znajduje zatem potwierdzenia.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 22 stycznia 2019 r. (IV KK 128/18) „(...) Nie odmawiając skarżącemu prawa do własnej oceny dowodów, odmiennej od tej, której dokonał sąd pierwszej instancji, zaznaczyć wyraźnie trzeba, że dopóki skarżący nie wykaże sprzeczności rozumowania Sądu z zasadami logiki, wskazaniami wiedzy i doświadczeniem życiowym, jego zapatrywania na kwestię ustaleń faktycznych nie stanowią argumentu pozwalającego obalić ustaloną procesowo wersję zdarzenia.” Niedopuszczalna jest zatem polemika z oceną materiału dowodowego dokonanej przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego, prezentująca własną ocenę materiału dowodowego. Do wzruszenia

postanowienia może doprowadzić szczegółowe i precyzyjne wykazanie, iż dokonana analiza materiału dowodowego jest niezgodna z w/w przyjętymi zasadami. W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego skarżący nie sprostął obowiązkowi wykazania, iż rozumowanie Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przedstawione w zaskarżonym postanowieniu i odnoszące się do słów, które padły na rozprawie w dniu 15 marca 2018 r., pozbawione jest logiki, wskazań wiedzy lub doświadczenia życiowego.

Biorąc jednak pod uwagę, iż Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego nie wypowiedział się co do wszystkich zarzutów skarżącego, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie przesądza w żaden sposób o przebiegu i sposobie zakończenia dochodzenia. Może się bowiem okazać, że rozpoznanie zarzutu skarżącego zawartego w piśmie z dnia 19 lipca 2018 r. spowoduje zmianę oceny działania radcy prawnego prezentowanego na rozprawie w dniu 15 marca 2019 r. Może się także okazać, iż ten dodatkowy zarzut nie doprowadzi do ustalenia, iż doszło do dokonania przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego lub nie znajdzie on potwierdzenia w materiale dowodowym, co spowoduje umorzenie dochodzenia również i w tym zakresie.

Niekompletny materiał dowodowy i brak odniesienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego do (być może) wypowiedzianych przez radcę prawnego na rozprawie w dniu 29 maja 2018 r. słów, uniemożliwiają Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarnemu kontrolę poprawności ustaleń Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego, a tym samym konieczne jest uchylenie zaskarżonego postanowienia Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Gdańsku z dnia 14 grudnia 2018 r. sygn. akt [REDAKTOWANE] i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

Postanowienie jest prawomocne i nie służy od niego żaden środek odwoławczy.

Przewodniczący składu:

/-/ Anna Lidzbarska

/-/ właściwe podpisy na oryginale

Członkowie składu:

/-/ Anna Żółtańska-Figiel

/-/ Michał Grochowiecki

**ZA ZGODNOŚĆ
Z ORYGINAŁEM
SPECJALISTA**

[REDAKTOWANE]